

Sygn. akt IV CNP 53/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 28 marca 2014 r.,
w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 marca 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w B. w wyniku apelacji pozwanego M. B. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 grudnia 2013 r. w ten sposób, że oddalił powództwo M. B. przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W. w sprawie o zapłatę.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód M. B. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania skargi wymienione wyczerpująco w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia. Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. - na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę - ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione niezależnie od innych wymagań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05; z dnia 28 lutego 2012 r., I CNP 62/11).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnieniu

tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów bądź innych środków, nawet nieuznawanych przez kodeks postępowania cywilnego za dowody, jak pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów czy tzw. opinie prywatne (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie wyводу wskazującego na czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05 OSNC, nr 7-8, poz. 141; z dnia 26 marca 2013 r., V CNP 54/12, niepubl.).

W oświadczeniu o wystąpieniu szkody powód stwierdza jedynie, że w wyniku wydania zaskarżonego wyroku, który niezgodny jest z art. 382 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 65 § 2 k.c., art. 805 § 1 i 2 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., została spowodowana szkoda, polegająca na tym, że nie uzyskał on odszkodowania w kwocie 49 000 zł. Jako dowody mające uprawdopodobnić wyrządzenie szkody powołane zostały w skardze zapadłe w sprawie wyroki, tj. wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 grudnia 2013 r. oraz wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 marca 2013 r. Wobec powyższego brak jest podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie spełnia go wskazanie przez powoda, że szkoda polega na nie zasądzeniu odpowiedniego odszkodowania za poniesioną szkodę bez uprawdopodobnienia jej wysokości oraz uwiarygodnienia tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie wystąpienia szkody należy rozpatrywać nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącego, lecz również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie. Skarżący powinien odwołać się do okoliczności, które znajdują potwierdzenie w materiałach dołączonych do skargi albo znajdujących się w aktach sprawy prawomocnie zakończonej i wskazują na poniesienie szkody oraz związek przyczynowy z zaskarżonym orzeczeniem (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CNP 62/13, niepubl. zob. też postanowienia z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05 OSNC, nr 7-8, poz. 141 a także dnia 16 lutego 2011r., II CNP 93/10, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.